

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **V. P.**, v řízení zastoupeného JUDr. Dagmar Beníkovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Legionářská 3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2011 č.j. KUOK 71852/2011, ve věci vrácení řidičského oprávnění,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 18.3.2011 č.j. SMOL/044816/2011/OARMV/ZK/Per, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o vrácení řidičského oprávnění.

Správní orgány v napadených rozhodnutích dospěly k závěru, že žalobci nelze vrátit řidičské oprávnění, které mu mělo zaniknout v důsledku rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 č.j. SmOL/AŘMV/2/1731/2009/H. (právní moc 3.5.2010), jímž byl žalobci uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Výkon tohoto rozhodnutí byl totiž odložen rozhodnutím Magistrátu města Olomouce ze dne 4.6.2010 č.j. SMOI/AŘMV/2/1731/2009/H., proto správní orgány uzavřely, že žalobce uložený trest dosud nevykonal; ovšem po dobu odkladu výkonu rozhodnutí se na žalobce hledí, jako by mu řidičské oprávnění nezaniklo. Žalobce vykonal část trestu v době od právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 do právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 4.6.2010, zbytek trestu vykoná po právní moci rozsudku Krajského soudu v Ostravě ve věci sp. zn. 58 A 35/2010 (neboť právě do té doby byl výkon trestu odložen).

Žalobce namítá, že řidičské oprávnění nepochybně pozbyl právní mocí rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 (právní moc 3.5.2010). Podle žalobce vykonatelnost tohoto rozhodnutí nebyla odložena, došlo jen k následné žádosti žalobce o odklad výkonu tohoto rozhodnutí. K opětovnému nabytí řidičského oprávnění je podle žalobce nutné, aby byl učiněn samostatný úkon správního orgánu – nové rozhodnutí o vydání řidičského oprávnění nebo vydání příslušného dokladu. Žalobce tak vyvozuje, že ke dni, kdy bylo pozitivně rozhodnuto o odložení výkonu rozhodnutí, již nebyl držitelem řidičského oprávnění. Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 As 63/2010, z něhož dovozuje, že odložit lze toliko výkon rozhodnutí k peněžitému či nepeněžitému plnění (t.j. plnění exekuvatelnému). Odložení výkonu rozhodnutí nemůže přivodit vrácení či odložení pozbytí řidičského oprávnění (když řidičské oprávnění žalobce již účinně pozbyl).

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a namítá, že žalobcem odkazované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se posuzované problematiky netýká.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi účastníky je nesporný následující skutkový stav, který soud ověřil i z obsahu správních spisů:

- dne 3.5.2010 nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009, jímž byl žalobci uložen trest zákazu činnosti v trvání 6 měsíců;
- s ohledem na podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 potvrzeno, byl k žádosti žalobce rozhodnutím Magistrátu města Olomouce ze dne 4.6.2010 odložen výkon rozhodnutí ze dne 14.9.2009. Rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.7.2010.

Jádrem sporu mezi účastníky je právní posouzení vzniklé situace, tzn. zodpovězení otázky, jaké účinky má časově následný odklad výkonu rozhodnutí na uložený trest zákazu činnosti.

Problematikou odkladu výkonu rozhodnutí se zabýval ve své judikatuře Ústavní soud, a to konkrétně zejm. v Nálezu ze dne 30.9.2008 sp. zn. II. ÚS 1260/07, nalus.usoud.cz. Ústavní soud zdůrazňuje, že odklad výkonu rozhodnutí představuje nikoli jen odklad vynutitelnosti, ale i odklad všech účinků zamýšlených právě tím rozhodnutím, jehož výkon se odkládá. Účelem tohoto institutu je minimalizace škodlivých následků, z čehož vyplývá, že rozhodnutí o odložení výkonu správního rozhodnutí je nadáno schopností působit i zpětně s účinky ex tunc (od počátku doby, po kterou měly účinky rozhodnutí, jehož výkon se odkládá, vůbec nastat či trvat). Správní rozhodnutí tak z formálního hlediska zůstává sice pravomocným, uložené povinnosti však nelze vynucovat, odejmutá oprávnění zůstávají (prozatím) zachována. Pakliže by byl přiznán jakýkoli účinek rozhodnutí, které je sice v právní moci, ale jehož výkon byl odložen, jednalo by se o přehnaně formalistní, ba textualistický přístup k výkladu práva vedoucí k porušování základních práv a svobod.

Krajský soud respektuje shora uvedený výklad Ústavního soudu (čl. 89 odst. 2 Ústavy), přičemž ani v nyní posuzované věci neshledal žádný důvod pro legitimní odchýlení se od něj.

Uvedeným výkladem je třeba korigovat úvahu správních orgánů o tom, že snad žalobce vykonal část trestu zákazu činnosti v době od právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 do právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 4.6.2010. Působí-li totiž rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí tak, že zabraňuje všem účinkům rozhodnutí (jehož výkon je odkládán), a to od samého počátku, má to za následek, že pro povolený odklad došlo k situaci, kdy řidičské oprávnění žalobci nezaniklo a k výkonu uloženého trestu (a to v žádné, byť i minimální části) nedošlo.

Tím je zcela vyvrácena argumentace žalobce – tvořící kostru celé žaloby – že právní mocí rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 řidičské oprávnění pozbyl. Krajský soud uzavírá, že se tak nestalo.

Lichými jsou pak veškeré žalobcovy vývody plynoucí z jeho přesvědčení o zániku řidičského oprávnění. Jeho řidičské oprávnění totiž nezaniklo, proto nebyl žádný důvod k rozhodování o jeho novém vydání, příp. k vydávání nového dokladu.

Zcela lichá je pak i argumentace žalobce judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalobcem odkazované rozhodnutí (ze dne 25.3.2011 č.j. 5 As 63/2010-57, www.nssoud.cz) se totiž nikterak nevyjadřuje k otázce možnosti odkladu výkonu trestu zákazu činnosti; předmětné rozhodnutí se věnuje toliko otázce, zda takové rozhodnutí je rozhodnutím předběžné povahy, tzn. zda se jedná o rozhodnutí způsobilé k soudnímu přezkumu.

Krajský soud dodává, že shora uvedené závěry – zejm. závěr o tom, že k výkonu uloženého trestu (a to v žádné, byť i minimální části) nedošlo – nemají za následek, že by doba od právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 do právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 4.6.2010 představovala dobu, po kterou by měl žalobce – na rozdíl od právního názoru správních orgánů – uložený trest zákazu činnosti ještě „dovykonat“.

Dle § 14 odst. 2 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, do doby zákazu činnosti se započítává doba, po kterou pachatel na základě opatření správního orgánu učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem nesměl již tuto činnost vykonávat.

Dobu od právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 do právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 4.6.2010 je třeba podle názoru krajského soudu nutno považovat za dobu, po kterou nesměl žalobce zakázanou činnost vykonávat na základě pravomocného rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 v situaci, kdy o odkladu výkonu tohoto rozhodnutí ještě nebylo rozhodnuto.

Jakkoli měl tedy odklad výkonu rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 za následek situaci, že k přímému výkonu trestu zákazu činnosti nedošlo, je tu jiná doba, kterou je třeba i přesto na výkon tohoto trestu započítat.

Jakkoli je tedy nyní napadané rozhodnutí žalovaného vystavěno na odlišných dílčích úvahách, obstojí základní důvod napadeného rozhodnutí, tj. že na výkon uloženého trestu zákazu činnosti lze započítat dobu od právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 14.9.2009 do právní moci rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 4.6.2010, následující období však nikoli. Žalovaný tedy napadeným rozhodnutím zákon neporušil.

Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 14. února 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu